

پایان مصونیت خائنان ایرانی‌نما

مجتبی توناکر **پژوهشگر اقتصادی**

دادستانی کل کشور اعلام کرده است: «اموال آن دسته از ایرانیان خارج نشین که با دشمن هم‌صدایی، همراهی و همکاری کنند، طبق قانون مصادره می‌شود.» پیرامون این موضوع چند نکته حائز توجه است:

۱- در بسیاری از منازعات معاصر، میدان تقابل دیگر صرفاً میدان نظامی نیست؛ بلکه شبکه‌ای از ابزارهای رسانه‌ای، مالی و اطلاعاتی در آن نقش آفرینی می‌کنند. در چنین شرایطی، همکاری آگاهانه بادشمن یاهم‌صدایی باپروژه‌های براندازانه صرفاً یک کنش فردی تلقی نمی‌شود، بلکه می‌تواند به بخشی از سازوکار جنگ ترکیبی علیه امنیت ملی و مردم تبدیل شود. بنابراین طبیعی است که نظام حقوقی هر کشوری برای چنین وضعیتی ابزارهای مشخصی طراحی کند تا هزینه این نوع همکاری‌ها را افزایش دهد که به خوبی بخشی ازآن حضور در تجمعات ضدانقلابی و هم‌نوایی خائنان ایرانی‌نما با آمریکا و رژیم صهیونیستی ذکر شده است.

۲- اقدام اخیر دستگاه قضایی در اعلام امکان مصادره اموال ایرانی نمایان خارج نشین که با دشمن همکاری هم‌نوایی و هم‌صدایی کنند را می‌توان در همین منطق تحلیل کرد. این اقدام که از پشتوانه قوی حقوقی هم برخوردار است متأسفانه تاکنون از سوی دستگاه‌های امنیتی وقضایی نادیده گرفته‌شده که خسارت‌های بسیاری را متوجه مردم کشورمان کرده است که با اعلام اخیر دادستانی موجی از امیدواری در مردم شکل گرفته که امنیت ملی حوزه‌ای بدون هزینه برای مداخله و تخریب نیست.

ازمنظر حقوقی بنیان رویکرد مستند به مواد متعدد قانونی است. براساس قانون مجازات در بخش جرایم علیه امنیت کشور، هرگونه همکاری با دولت‌های متخاصم، مشارکت در فعالیت‌های سازمان یافته علیه امنیت ملی یا کمک به اقدامات تبلیغی و عملیاتی علیه نظام می‌تواند در زمره جرایم امنیتی قرار گیرد؛ به طور مشخص مواد ی مانند ماده ۵۰۸ درباره همکاری با دولت متخاصم ومواد ۴۹۸ و ۵۰۰ درباره تشکیل یا همکاری با گروه‌ها و فعالیت‌های تبلیغی علیه نظام چنین رفتارهایی را قابل تعقیب می‌دانند. افزون براین، طبق قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران وهمچنین ظرفیت‌های مندرج در قانون آیین دادرسی کیفری، در صورتی که دادگاه احراز کند امکان توقیف و مصادره اموال فرد وجود دارد. بنابراین حضور سازمان یافته در تجمعات براندازانه خارج از کشور، در صورتی که در چارچوب همکاری تبلیغی یا عملیاتی با جریان‌های متخاصم علیه امنیت ملی ارزیابی شود، از منظر حقوقی مصداق همکاری با دشمن تلقی شده و زمینه اعمال ضمانت اجراهای مالی آن جمله ضبط اموال فراهم است.

۳- در عین حال، یک نکته مهم در این بحث آن است که دامنه شمول این قاعده نباید صرفاً به جغرافیای اقامت افراد محدود شود. اگر مبنای اقدام قضایی «هم‌صدایی و همراهی با ضدانقلاب و حضور در تجمعات آن‌ها»، «همکاری با دشمن» یا «مشارکت در اقدامات علیه امنیت ملی» باشد یا از جنس «برخی هلهله‌هایی که عده‌ای در داخل داشتند»، این رفتار از نظر ماهوی تفاوتی میان داخل و خارج از کشور ایجاد نمی‌کند. بنابراین همان‌طور که دادستانی به موضوع اموال برخی ایرانیان خارج نشین اشاره کرده است، در منطق حقوقی اصل ماجرا نوع رفتار و همکاری با پروژه‌های خصمانه است نه محل اقامت فرد. به بیان دیگر، هر جا که رفتار فرد در چارچوب همکاری موثر با جریان‌های متخاصم علیه امنیت ملی تعریف شود، طبیعتاً سازوکارهای قانونی نیز باید بدون تبعیض نسبت به آن قابل اعمال باشد.

۴- در همین چارچوب می‌توان یک پیشنهاد تکمیلی را نیز مطرح کرد: ایجاد یک سامانه اطلاع‌رسانی وضعیت حقوقی افراد در پرونده‌های مرتبط با امنیت ملی. در این سامانه، هم می‌توان گزارشات مردمی از افراد هم‌نوا و همکار با دشمن متخاصم که در داخل و خارج کشور هستند دریافت کرد و هم اینکه هر فرد بتواند با شناسه هویتی خود بررسی کند که آیا مشمول محدودیت یا تصمیم قضایی خاصی شده است یا خیر.

۵- در کنار ابزارهای مالی مانند توقیف یا مصادره اموال، تجربه نظام‌های حقوقی پیشرفته نشان می‌دهد که دولت‌های رای مقابله با همکاری با دشمن از ابزارهای اقتصادی بسیار سختگیرانه‌تری استفاده می‌کنند. برای مثال در ایالات متحده بر اساس Trading with the Enemy Act دولت در شرایط جنگ با تقابل امنیتی می‌تواند تمامی دارایی‌های افراد یا شرکت‌هایی را که با دشمن هر گونه همکاری کنند مستعد مصادره کند و حتی مدیریت آن دارایی‌ها را در اختیار دولت قرار دهد. در طول جنگ‌های مختلف بخش قابل توجهی از دارایی‌های شرکت‌ها و اتباع مرتبط با کشورهای متخاصم توسط دولت آمریکا توقیف و اداره شد.

در اینجا باید رویا نیز سازوکارهای تحریمی گسترده‌ای وجود دارد که به موجب آن افراد یا شرکت‌هایی که در فعالیت‌های تهدیدکننده امنیت اتحادیه یا همکاری با دولت‌های متخاصم نقش داشته باشند در فهرست‌های تحریمی قرار می‌گیرند. قرار گرفتن در این فهرست به معنای انسداد کامل دارایی‌ها، ممنوعیت سفر و قطع دسترسی به نظام مالی اروپا است؛ به گونه‌ای که هیچ بانک، شرکت بیمه یا موسسه مالی اجازه تعامل اقتصادی با فرد یا شرکت مورد نظر ندارند.

نمونه دیگر در چین دیده می‌شود؛ جایی که دولت با تصویب قانون فهرست نهادهای غیرقابل اعتماد (Unreliable Entity List) این اختیار را دارد که افراد یا شرکت‌هایی را که علیه منافع ملی چین اقدام می‌کنند در فهرست سیاه قرار دهد. پیامد قرار گرفتن در این فهرست می‌تواند شامل ممنوعیت سرمایه‌گذاری، مسدودسازی دارایی‌ها، ممنوعیت ورود یا محدودیت‌های صادرات باشد. به بیان دیگر، ابزارهای حقوقی در این کشورها به گونه‌ای طراحی شده‌اند که همکاری با پروژه‌های خصمانه علاً به معنای حذف فرد از چرخه فعالیت اقتصادی تلقی شود.

۶- برای روشن تر شدن ابعاد این بسته، می‌توان به چند نمونه از ابزارهای عملی که در نظام‌های حقوقی پیشرفته به کار گرفته می‌شود اشاره کرد:

– مسدودسازی کامل دارایی‌ها
– تمام‌حدودهای بانکی، املاک، دارایی‌های سرمایه‌گذاری و حتی دارایی‌های دیجیتال فرد و «حتی برخی اعضای خانواده» نیز مسدود می‌شود و هیچ‌گونه امکان استفاده اقتصادی از آنها باقی نمی‌ماند.

– مصادره و انتقال اموال به دولت

املاک، شرکت‌ها و دارایی‌های بزرگ فرد و «حتی برخی اعضای خانواده» توسط دولت مصادره شده تا صرف آسیب‌هایی شود که در داخل کشور به اموال عمومی و اموال مردم وارد شده برسد.

– حذف از نظام مالی و بانکی

فرد و «حتی برخی اعضای خانواده» از دسترسی به حساب‌های بانکی، کارت‌های اعتباری، سرمایه‌گذاری، بیمه و خدمات مالی محروم می‌شود.
– قرار گرفتن در فهرست‌های تحریمی یا فهرست سیاه اقتصادی
نام فرد در فهرست‌های رسمی قرار می‌گیرد و تمام بانک‌ها و شرکت‌ها از همکاری با او منع می‌شوند.

– محدودیت‌های سفر و فعالیت اقتصادی

ممنوعیت ورود یا خروج، ممنوعیت فعالیت اقتصادی یا محدودیت در مشارکت در شرکت‌ها و نهادهای اقتصادی.

بررسی محدودیت‌های تابعیتی یا سلب تابعیت

در برخی کشورها فرد به شکل فعال در تجمعات و پروژه‌های خصمانه علیه کشور خود مشارکت داشته باشد، امکان بررسی محدودیت‌های تابعیتی یا حتی سلب تابعیت نیز مطرح می‌شود.

س‌م الله الرحمن الرحيم

وَيُضَرِّكُ هَاتِفًا لَيُخْبِرَاكَ

و خداوند تو را به نصرتی عزیز گزینانه یاری خواهد کرد.

محضرب مبارک حضرت آیت الله سیدجنتی حسینی خامنه‌ای (مدّ ظله العالی) رهبرفرانه انقلاب اسلامی

با سلام و درود، و نهایت احترام، محضر آن، فقیه مجاهد، ممتازوشجاع وحامی محرومان را گرامی می‌دارم.

بدین وسیله، حسن این انتخاب شایسته ومبارک را به ویژه در شرایط حساس کنونی که دشمنان

اسلام، و کفار یوزئه آمریکا و صهیون کافر علیه ایران اسلامی صف‌آرایی کرده‌اند، ضمن عرض تبریک و شکرگذاری به درگاه الهی از برخورداری نعمت ولایت آماده جانفشانی دراین راهیم

همچنین، برای روح پرفروش امامین انقلاب اسلامی امام خمینی رضوان الله، و رهبر شهیدمان حضرت امام خامنه‌ای رضوان الله درود و سلام نثار می‌کنم و از درگاه خداوند سبحان، طول عمر با عزت و توام با سلامتی برای آن مقام عالی مسئلت دارم.

این بنیاد، ضمن تجدید میثاق با تحت‌هبری وزعامت آن ولی‌امسلمین پراویز کرم‌خویمرت‌زدایی

و باپیشام ۵۰ه نامیدگی در سراسر کشور، امادگی کامل خود را برای همراهی با اطاعت از اوامر

حضرت عالی اعلام داشته و با جان و دل، گوش به فرمان رهنمودهای ولی فقیه ومقام معظم

رهبر در خدمت به نظام مقدس جمهوری اسلامی می‌باشیم

در پایان، نصرت و پیروزی مسایبان اسلام را در این نبرد حق علیه باطل، از درگاه الهی

مسئلت می‌نامیم.

والسلام علی من اتبع الهدی

رئیس هیئتمدیر و مدیر عامل

بنیاد بین المللی خبریه آتش عاطفه ها

محمدجواد فولاد

شنبه ۲۳ اسفند ۱۴۰۴

۲۴ رمضان ۱۴۴۷هـ ۱۴ خرداد ۲۰۲۶

اجتماعی

میراث مخرب جنگ برای محیط‌زیست

معمولا جنگ‌ها، فقط تهدید نظامی نیستند و علاوه بر تلفات جانی و آسیب‌های اجتماعی، تأثیرات عمیق و گاه غیرقابل جبرانی بر محیط زیست بر جای می‌گذارند، بنابراین حق حیات و حق برخورداری از محیط زیست سالم هم که در اسناد بین‌المللی بر آن تأکید شده مورد غفلت واقع می‌شود.

براین اساس طی روزهای گذشته در ادامه جنایات رژیم صهیونیستی و آمریکا، حملات وحشیانه‌ای به مخازن نفتی ایران صورت گرفت، آنچه این حملات را از سایر تجاوزات نظامی متمایز کرد آن را به فاجعه‌ای انسانی تبدیل نمود، پیامدهای مرگبار آن بر محیط زیست و سلامت مردم بود.

این جنایت، بار دیگر چهره واقعی مدعیان دروغین حقوق بشر و محیط زیست را رسوا کرد. آن‌ها که خود را حامی طبیعت می‌دانند، اکنون با تلاش زدن منابع نفتی و مسوم کردن هوا، بزرگ‌ترین جنایت علیه محیط زیست را مرتکب شدند.

حمیدظواهری، معاون محیط زیست طبیعی و تنوع زیستی سازمان و مرجع ملی کنوانسیون تنوع زیستی کشور در این زمینه می‌گوید: «طبق اعلام سازمان حفاظت محیط زیست، براساس ماده ۵۵ پروتکل الحاقی کنوانسیون زیئو، تخریب شدید محیط‌های طبیعی ممنوع است. همچنین آلودگی شدید هوای تهران دبی حمله به مراکز ذخیره سوخت، مصداق روشنی از دستکاری محیط زیست برای اهداف نظامی به شمار می‌رود؛ اقدامی که علاوه بر آسیب به مردم و طبیعت، برخلاف کنوانسیون منع استفاده نظامی یا خصمانه از دستکاری محیط

زیست مصوب سال ۱۹۷۴ است.»

ظواهری با اشاره به اینکه یکی از پیامدهای مهم جنگ که کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد، تخریب طبیعت و از دست رفتن تنوع زیستی است، عنوان می‌کند: «تنوع زیستی در سطوح از گونه‌ها اکوسیستم از جنگ آسیب‌پذیر است. این موضوع معمولاً آن گونه که باید مورد توجه قرار نمی‌گیرد. ایران از مهم‌ترین کشورهای جهان در زمینه تنوع زیستی است و تجاوز نظامی می‌تواند پیامدهای ویرانگری برای این سرمایه ارزشمند طبیعی به همراه داشته باشد. از سوی دیگر گزارش یکی از ۳۲ نقطه داغ تنوع زیستی و اندمیسم جهان به‌شمار می‌رود، اما متأسفانه در آذربایجان غربی و کردستان تا استان فارس شاهد بمباران گسترده این ذخیره‌گاه طبیعی هستیم و این اکوسیستم ارزشمند به شدت در معرض تهدید قرار دارد. این منطقه به تنهایی میزان ۲۴۲ گونه گیاهی اندمیک (بومی) است. اهمیت این بوم‌سازگان

به حدی است که ۷۱ منطقه از ۳۲۴ منطقه تحت مدیریت سازمان حفاظت محیط زیست در محدوده دز اگرس قرار دارند و سه ذخیره‌گاه زیست کره جهانی شامل رزن و ویریشان، تنگ صید و دنا که در پیوستگو به ثبت رسیده‌اند نیز در همین محدوده واقع شده‌اند. گزارش پیش از وقوع جنگ نیز تحت فشارهای ناشی از تغییر اقلیم قرار داشت و ادامه جنگ می‌تواند این اکوسیستم طبیعی ارزشمند را تا مرز فروپاشی پیش ببرد.»

وی همچنین از سکوت برخی مراجع بین‌المللی محیط زیستی در قبال این حوادث انتقاد کرده

و می‌گوید: «برخی نهاد‌های بین‌المللی تنها از کشورها درخواست ارائه گزارش و عملکرد دارند، اما در چنین شرایطی منفعل و بی‌عمل بوده و سکوت می‌کنند این درحالی‌است که براساس پروتکل الحاقی به کنوانسیون ژنومصوب سال ۱۹۷۷، حفاظات از محیط زیست طبیعی و تنوع زیستی در زمان جنگ باید مورد توجه قرار گیرد، در صورتی که آثار کم‌روشاهدان هستیم تخریب گسترده طبیعت ایران به ویژه در ناحیه زاگرس است که بخش عمده حملات نظامی در آن متمرکز شده است. در جریان جنگ احتمالی ۱۲ روزه، حدود ۸۴۵۰ هکتار از مناطق تحت حفاظت کشور که عمدتاً در ناحیه‌رویشی زاگرس قرار دارند، دچار حریق شده و خسارات قابل توجهی به آنها وارد شده است.»

این اظهارات به روشنی گویای این واقعیت است که به رغم حمایت‌های ارائه‌شده توسط چندین ابزار قانونی، محیط زیست همچنان قربانی خاموش‌ذکریری‌های مسلحانه در سراسر جهان است. براین اساس در ادامه به بررسی جامع تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست می‌پردازیم و اباعده مختلف این مسئله را بااستاد

تحت پوشش خود قرارداد. اد این آلودگی‌های بی‌سابقه نه تنها مشکلات تنفسی شدیدی برای ساکنان ایجاد کرد، بلکه با مسدود کردن نور خورشید، اثر خنک‌کنندگی موقتی بر اقلیم منطقه گذاشت.

پژوهشگران در مقاله «جنگ زنگی در نقاط داغ تنوع زیستی» (Warfare in Biodiversity Hotspots) که در سال ۲۰۰۹ در ژورنال «بیولوژی و تنوع زیستی» (Conservation Biology) منتشر شد، نشان دادند که بیش از ۹۰ درصد از

درگیری‌های مسلحانه بزرگ جهان در فاصله سال‌های ۱۹۵۰ تا ۲۰۰۰ در داخل کشورهای میزبان «نقاط داغ تنوع زیستی» رخ داده است. حتی خاص‌تر آن که حدود ۸۰ درصد از این نبردها مستقیماً در درون مرزهای این مناطق حساس رفتی از حیثیات وحش به‌وقوع پیوسته‌است. این هم‌پوشانی جغرافیایی بالا نشان می‌دهد که ارزشمندترین عرصه‌های طبیعی سیاره ما به‌طور نامتناسبی در معرض تهدید ناشی از جنگ قرار دارند.

دورهٔ پساجنگ نیز به نوبهٔ خود دورهٔ اوج

می‌توجهی به محیط‌زیست به‌شمار می‌آید،

با برقراری صلح، دروازه‌های روی‌آلودش می‌تواند

بهره‌بردار و پروژه‌های توسعه سریع – که

با هدف جبران خسارات جنگ صورت

می‌گیرد-گشود می‌شود. این دوره می‌تواند

به تخریب بسیار سریع‌تر و گسترده‌تری

نسبت به دورهٔ جنگ بینجامد. در نهایت،

این مطالعه نشان می‌دهد که کلید اصلی

حفاظت، «حکمرانی آگاهانه» است و جنگ

این اساس را به نابودی می‌کشد.

جنگ‌ها همچنین باعث جا به جایی

شد که بزرگ‌ترین نشت نفت تاریخ محسوب

می‌شود و اثرات مخربی بر اکوسیستم دریایی

منطقه داشت.

این لکهٔ عظیم نفت، سواحل کویت و عربستان

سعودی را در نور دیده نابودی گستردهٔ زندگی

دریایی زامی‌های هادولفن هاتا لاک‌پشت‌های

دریایی و پرندگان انجامید. زیستگاه‌های

ساحلی حساس مانند جنگل‌های حرا و

بسترهای غلف‌های دریایی که نقشی کلیدی

در تزجیره غذایی ایفا می‌کردند، تخریب‌شدند

و نفت نشت کرده به شن‌های ساحلی نفوذ

کرد و منابع آب شیرین را برای دهه‌ها آلوده

جنگ همواره به عنوان یکی

از مخرب‌ترین پدیده‌های انسانی

شناخته شده است که علاوه بر

تلفات جانی و آسیب‌های

اجتماعی، تأثیرات عمیق و گاه

غیرقابل جبرانی بر محیط‌زیست

بر جای می‌گذارد. در طول تاریخ،

درگیری‌های مسلحانه نه تنها

باعث نابودی جوامع انسانی

شده، بلکه اکوسیستم‌های

طبیعی را نیز به نابودی کشانده

است

ساخت (Hussein et al., ۲۰۱۲).

در قلب این فاجعه، اقدام عمدی نیروهای

عراقی در آتش زدن ۷۲۲ چاه نفت قرار داشت

که به مدت ده ماه به سوختن ادامه دادند.

این حریق عظیم، آسمان منطقه را با دوده

و گازهای سمی از جمله دی‌اکسید گوگرد،

هیدروژن سولفید و هیدروکربن‌های آروماتیک

چند حلقه‌ای پرگرد که پدیدهٔ «باران سیاه»

را به وجود آورد و سطوح شهرها و طبیعت را

رسالت

سال چهل و یکم و روزنامه پارس

شماره ۱۱۳۵۱

برای حفاظت از محیط زیست در خلال درگیری‌های مسلحانه است. پروتکل اول الحاقی به کنوانسیون ژنو (۱۹۷۷) صراحتاً حفاظت از محیط زیست طبیعی را در برابر خسارات گسترده، بلندمدت و شدید مورد محیط میزبان می‌شود که منجر به تخریب محیط زیست این مناطق می‌شود (برنامهٔ توسعهٔ ملل متحد، ۲۰۱۸) که وقتی پای جان انسان‌های بی‌پناه در میان باشد، گزیری از آن هم نیست.

درگیری‌های مسلحانه باعث تضعیف یا نابودی کامل نهاد‌های مسئول حفاظت از محیط زیست می‌شوند. در بسیاری از کشورهای درگیر جنگ، سیستم‌های نظارتی و اجرایی محیط زیست از بین می‌روند و منجر به افزایش قاچاق گونه‌های در معرض خطر و تخریب غیرقانونی منابع طبیعی می‌شود (Hanson et al., ۲۰۰۹).

جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی باعث انتشار مواد سمی به محیط زیست شده است (UNEP, ۲۰۲۲). جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی باعث انتشار مواد سمی به محیط زیست شده است (UNEP, ۲۰۲۲). جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی باعث انتشار مواد سمی به محیط زیست شده است (UNEP, ۲۰۲۲).

همچنین، فعالیت‌های نظامی در مناطق کشاورزی اوکراین که به‌عنوان «سبدان اروپا» شناخته می‌شود، باعث آلودگی خاک‌های حاصلخیز به مواد منفجره و فلزات سنگین شده که اثرات درازمدتی بر امنیت غذایی منطقه خواهد داشت (FAO, ۲۰۲۲). حقوق بین‌الملل بشردوستانه شامل مقرراتی

برای محافظت از محیط زیست در خلال درگیری‌های مسلحانه است. پروتکل اول الحاقی به کنوانسیون ژنو (۱۹۷۷) صراحتاً حفاظت از محیط زیست طبیعی را در برابر خسارات گسترده، بلندمدت و شدید مورد محیط می‌شود که منجر به تخریب محیط زیست این مناطق می‌شود (برنامهٔ توسعهٔ ملل متحد، ۲۰۱۸) که وقتی پای جان انسان‌های بی‌پناه در میان باشد، گزیری از آن هم نیست.

درگیری‌های مسلحانه باعث تضعیف یا نابودی کامل نهاد‌های مسئول حفاظت از محیط زیست می‌شوند. در بسیاری از کشورهای درگیر جنگ، سیستم‌های نظارتی و اجرایی محیط زیست از بین می‌روند و منجر به افزایش قاچاق گونه‌های در معرض خطر و تخریب غیرقانونی منابع طبیعی می‌شود (Hanson et al., ۲۰۰۹).

جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی باعث انتشار مواد سمی به محیط زیست شده است (UNEP, ۲۰۲۲). جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی باعث انتشار مواد سمی به محیط زیست شده است (UNEP, ۲۰۲۲).

جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی باعث انتشار مواد سمی به محیط زیست شده است (UNEP, ۲۰۲۲).

حقوق بین‌الملل بشردوستانه شامل مقرراتی

برای محافظت از محیط زیست در خلال درگیری‌های مسلحانه است. پروتکل اول الحاقی به کنوانسیون ژنو (۱۹۷۷) صراحتاً حفاظت از محیط زیست طبیعی را در برابر خسارات گسترده، بلندمدت و شدید مورد محیط می‌شود که منجر به تخریب محیط زیست این مناطق می‌شود (برنامهٔ توسعهٔ ملل متحد، ۲۰۱۸) که وقتی پای جان انسان‌های بی‌پناه در میان باشد، گزیری از آن هم نیست.

درگیری‌های مسلحانه باعث تضعیف یا نابودی کامل نهاد‌های مسئول حفاظت از محیط زیست می‌شوند. در بسیاری از کشورهای درگیر جنگ، سیستم‌های نظارتی و اجرایی محیط زیست از بین می‌روند و منجر به افزایش قاچاق گونه‌های در معرض خطر و تخریب غیرقانونی منابع طبیعی می‌شود (Hanson et al., ۲۰۰۹).

جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی باعث انتشار مواد سمی به محیط زیست شده است (UNEP, ۲۰۲۲).

حقوق بین‌الملل بشردوستانه شامل مقرراتی

برای محافظت از محیط زیست در خلال درگیری‌های مسلحانه است. پروتکل اول الحاقی به کنوانسیون ژنو (۱۹۷۷) صراحتاً حفاظت از محیط زیست طبیعی را در برابر خسارات گسترده، بلندمدت و شدید مورد محیط می‌شود که منجر به تخریب محیط زیست این مناطق می‌شود (برنامهٔ توسعهٔ ملل متحد، ۲۰۱۸) که وقتی پای جان انسان‌های بی‌پناه در میان باشد، گزیری از آن هم نیست.

درگیری‌های مسلحانه باعث تضعیف یا نابودی کامل نهاد‌های مسئول حفاظت از محیط زیست می‌شوند. در بسیاری از کشورهای درگیر جنگ، سیستم‌های نظارتی و اجرایی محیط زیست از بین می‌روند و منجر به افزایش قاچاق گونه‌های در معرض خطر و تخریب غیرقانونی منابع طبیعی می‌شود (Hanson et al., ۲۰۰۹).

جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی باعث انتشار مواد سمی به محیط زیست شده است (UNEP, ۲۰۲۲).

حقوق بین‌الملل بشردوستانه شامل مقرراتی

برای محافظت از محیط زیست در خلال درگیری‌های مسلحانه است. پروتکل اول الحاقی به کنوانسیون ژنو (۱۹۷۷) صراحتاً حفاظت از محیط زیست طبیعی را در برابر خسارات گسترده، بلندمدت و شدید مورد محیط می‌شود که منجر به تخریب محیط زیست این مناطق می‌شود (برنامهٔ توسعهٔ ملل متحد، ۲۰۱۸) که وقتی پای جان انسان‌های بی‌پناه در میان باشد، گزیری از آن هم نیست.

درگیری‌های مسلحانه باعث تضعیف یا نابودی کامل نهاد‌های مسئول حفاظت از محیط زیست می‌شوند. در بسیاری از کشورهای درگیر جنگ، سیستم‌های نظارتی و اجرایی محیط زیست از بین می‌روند و منجر به افزایش قاچاق گونه‌های در معرض خطر و تخریب غیرقانونی منابع طبیعی می‌شود (Hanson et al., ۲۰۰۹).

جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی باعث انتشار مواد سمی به محیط زیست شده است (UNEP, ۲۰۲۲).

حقوق بین‌الملل بشردوستانه شامل مقرراتی

برای محافظت از محیط زیست در خلال درگیری‌های مسلحانه است. پروتکل اول الحاقی به کنوانسیون ژنو (۱۹۷۷) صراحتاً حفاظت از محیط زیست طبیعی را در برابر خسارات گسترده، بلندمدت و شدید مورد محیط می‌شود که منجر به تخریب محیط زیست این مناطق می‌شود (برنامهٔ توسعهٔ ملل متحد، ۲۰۱۸) که وقتی پای جان انسان‌های بی‌پناه در میان باشد، گزیری از آن هم نیست.

درگیری‌های مسلحانه باعث تضعیف یا نابودی کامل نهاد‌های مسئول حفاظت از محیط زیست می‌شوند. در بسیاری از کشورهای درگیر جنگ، سیستم‌های نظارتی و اجرایی محیط زیست از بین می‌روند و منجر به افزایش قاچاق گونه‌های در معرض خطر و تخریب غیرقانونی منابع طبیعی می‌شود (Hanson et al., ۲۰۰۹).

جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی باعث انتشار مواد سمی به محیط زیست شده است (UNEP, ۲۰۲۲).

حقوق بین‌الملل بشردوستانه شامل مقرراتی

برای محافظت از محیط زیست در خلال درگیری‌های مسلحانه است. پروتکل اول الحاقی به کنوانسیون ژنو (۱۹۷۷) صراحتاً حفاظت از محیط زیست طبیعی را در برابر خسارات گسترده، بلندمدت و شدید مورد محیط می‌شود که منجر به تخریب محیط زیست این مناطق می‌شود (برنامهٔ توسعهٔ ملل متحد، ۲۰۱۸) که وقتی پای جان انسان‌های بی‌پناه در میان باشد، گزیری از آن هم نیست.

درگیری‌های مسلحانه باعث تضعیف یا نابودی کامل نهاد‌های مسئول حفاظت از محیط زیست می‌شوند. در بسیاری از کشورهای درگیر جنگ، سیستم‌های نظارتی و اجرایی محیط زیست از بین می‌روند و منجر به افزایش قاچاق گونه‌های در معرض خطر و تخریب غیرقانونی منابع طبیعی می‌شود (Hanson et al., ۲۰۰۹).

جنگ اوکراین که با فوریهٔ ۲۰۲۲ آغاز شد، نمونهٔ بارزی از تأثیرات مخرب جنگ بر محیط زیست است. براساس گزارش سازمان ملل متحد، این جنگ منجر به آلودگی هوا، خاک و آب در مقیاس وسیع شده‌است. تخریب تأسیسات صنعتی با ایستگاه‌های انرژی می‌تواند سیلابی